

Dernæst vil jeg lige sige to Ord om Religionsundervisningen, som Kommissionen sagtens vil faa med at gøre. Skolen skal være lige langt fra Prædiken og quasi-Videnskabelighed. Den har maaske haft noget at begge Dele. Naar man læser de forskellige Historiebøger, som bruges i den højere Skole, skulde man tro, at f. Eks. Israels Folks Historie slet ingen Betydning havde haft for Verdensudviklingen. Det kalder jeg quasi-Videnskabelighed, og dermed mener jeg, at den er i høj Grad fejlagtig. Det er dog noget, som jeg antager, den højtærede Undervisningsminister ogsaa vil være enig med mig i, at Israels Folks Historie har haft en langt mere gennemgribende Indflydelse paa Menneskeslægtens Historie end f. Eks. begge de kassiske Folkeslags, baade Grækernes og Romernes. Det maa ikke dølgjes i vor Historieundervisning, for hvis det ikke kommer frem ved Siden af de andre Ting, der skal med i Historieundervisningen, kommer man til at give et fejlagtigt Billede, og det var jo det, Skolen mindst af alt skulde gøre, give et fejlagtigt Billede af Menneskeslægtens Historie. Den skal give et godt og korrekt Billede, saaledes at Børnene ogsaa faar en Forestilling om, at det var dette lille mærkelige Folk baade i Oldtiden, da det var Bæreren af Forjættelserne, og i den nyere Tid, da det var fra det, at Tidens Fylde kom, som i Virkeligheden bragte Verdenshistorien til at dreje sig paa sine Hængsler. Naar man læser adskillige Historiebøger, der benyttes i den lærde Skole, skulde man fast tro, det saa helt anderledes ud. Det er derved et fejlagtigt Billede, der gives af Menneskeslægtens Historie. Det tænker jeg, man maatte kunne blive enig om, paa hvilket Grundlag man saa end staar.

Vi har ogsaa en Del quasi-Videnskab paa Naturvidenskabens Omraade. Man kan stundom i den danske Skole faa Ytringer at høre, som om det var Eventyr og Ammestuefortællinger, naar man ikke billiger den naturvidenskabelige Opfattelse, der i dette Øjeblik doceres. Og vi ved dog alle, der kender en lille Smule til Naturvidenskaben, at det, der kan siges af sikkert paa dette Omraade, er ikke alt for meget. Derfor vil jeg gerne have, at Fingern skal sættes paa dette, at den afgørende Modsætning er, om man indenfor Skolen vil give Børnene det Indtryk, at vi Mennesker er Selvherskere, der kan magte alt, eller det Indtryk, at der er en Styrelse, der raader over Verden, hvad i alt Fald vi har maattet sande, som lige

har gennemlevet den sidste 4-aarige Periode, hvor vi med Rette har kunnet sige, at Sangen har Ret, naar det hedder: „Som et Lagen det gaar under alt, hvad bestaar“ og hvor jeg ogsaa tror, vi er vel tjente med, at „end lever den Gamle af Dage“. Her spiller det en stor Rolle, hvilken Aand og Tone der hersker indenfor Skolen. Jeg sørger lidet over, om vi skal af med Lærebogen, jeg vil egentlig helst, den bliver borte. Jeg bryder mig meget lidt om Formen, men det, jeg bryder mig om, er Aanden og Tonen, der raader indenfor vor Skole, om det er den quasi-videnskabelige Aand, hvad enten den vedrører Historie eller Naturvidenskab, der er den raadende indenfor den danske Skole, enten det saa er Folkeskolen eller den, der bæres med et højere Navn.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Hvis jeg skulde begive mig ind paa de Omraader, hvor en hel Del ærede Talere har drøftet saadanne Spørgsmaal som Undervisningen i Religion, i Dansk, Regning, Historie, Naturvidenskab, vilde jeg komme til at tale meget længe. Imidlertid mener jeg, at disse Emner strengt taget ikke vedrører det foreliggende Lovforslag, men derimod den Kommission, der forventelig vil blive nedsat. Jeg skal derfor saa vidt muligt holde mig til selve Lovforslaget og de Bemærkninger, som forskellige Talere har gjort til dette. Jeg maa dog sige et Par Ord om min Stilling til Skolespørgsmaalet i Almindelighed i Anledning af, hvad der er bemærket om et Udtryk, der staar i Bemærkningerne. Det hedder der, at „et Hovedpunkt i Kommissionens Arbejde maatte blive at overveje Mulighederne for Indførelse af en Skoleordning, hvorefter man fra en fælles Grundskole kunde gaa over til de forskellige Skoleformer, der er nødvendige for den Uddannelse, der maa sættes som Skolens Maal“. I Anledning af dette Udtryk har forskellige Talere ment — jeg tror, det var det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der udtrykte det saaledes —, at der mellem Linierne laa dette, at man vilde betragte Folkeskolen som en Slags Kælderetage for den lærde Skole. Andre Medlemmer har brugt et andet Udtryk, men Meningen var til Dels den samme, at der i den Passus, som jeg nu oplæste, skulde være givet Udtryk for, at Kommissionen skulde gøre sig Umage for at faa Folkeskolen stillet som en Slags Kælderetage, en Forskole, en Slags Underbygning, en Slags Grund for den lærde Skole. Dertil er jeg nødt til at sige, at det har